

نزای: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا أَرْسَلْتَ (بَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا أَرْسَلْتَ بِهِ

له عائیشهوه -بره زای خوای لیبیت- ده لیت: ئه گهر بایه کی به هیز هه لیکردايه؛ پیغه مبیر -صلی الله علیه وسلم- ده یفه رموو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا أَرْسَلْتَ بَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا أَرْسَلْتَ بَهُ». واته: «ئهی خودایه، داوای هه رخیریکت لیده کم که به هیز ئه بایه وه تووشمان ده بیت، وئه و خیره که تییدایه، وئه و خیره که به هویه وه نیردراوه. خودایه پهناش پیده گرم له هه شهیریک که به هیز ئه بایه وه تووشمان بیت، وئه و شهیره که تییدایه، وئه و شهیره که به هویه وه نیردراوه».

[صه حیجه] [موسیلم گپراویه تیوه]

عائیشه -بره زای خوای لیبیت- باسی ئه وه ده کات که له سونه تی پیغه مبیر -صلی الله علیه وسلم- ئه وه بووه کاتیک که با به هیزی هه لیکردايه، ده یفه رموو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا أَرْسَلْتَ بَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا أَرْسَلْتَ بَهُ»، واته: «ئهی خودایه، داوای هه رخیریکت لیده کم که به هیز ئه بایه وه تووشمان ده بیت، وئه و خیره که تییدایه، وئه و شهیره که به هویه وه نیردراوه. خودایه پهناش پیده گرم له هه شهیریک که به هیز ئه بایه وه تووشمان بیت، وئه و شهیره که تییدایه، وئه و شهیره که به هویه وه نیردراوه». ئه بایه که خودا عز وجل -ده نیریکت دابهش ده بیت به سه ر دوو جور: 1/ بایه کی ئاسایی که هوکاری ترس نیبه، هیچ زیکریک له سونه تدا نه هاتووه بو ووتني له کاتی هاتنی ئه بایه کی به هیز وترسینه، چونکه قهومی عاد خوای گهوره به بایه کی به هیز وترسینه و توند سزای دان، بؤیه ئه گهر ئه بایه به هیز هه لیکردا، هه روکو له سونه تدا هاتووه که پیغه مبیر -صلی الله علیه وسلم- فه رموویه تی، بلن: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا أَرْسَلْتَ بَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا أَرْسَلْتَ بَهُ»، واتا: داوا له خودا -عز وجل- ده کهیت هه رخیریک به هیز ئه بایه وه تووشت بیت وئه و خیر سووده له گه ل خویدا هه لیکرتووه، چونکه جاري وا هه بیه بو خیر سوود ده نیردریت وجاري وا هه بیه بو شهیر وسزا ده نیردریت. وبلن: «وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا أَرْسَلْتَ بَهُ»، واته: واتا پهنا به خودا ده گریت له شهیری ئه بایه وئه و شهیر وزیانه له خوی گرت تووه و به هویه وه نیردراوه؛ چونکه له وه بیه سزا بیت بو سه ر قهومیک بؤیه پهنا به خودا ده گریت له شهیری و خرابه وزیانی ئه بایه. بؤیه ئه گهر مرۆف پهناش به خودا گرت له شهیر وزیانی ئه بایه؛ ئهوا خودا پهناش ده دات و ده بیاریزیت، وئه گهر داوای خیری ئه بایه له خودا بکات ئهوا تووشی سوود و خیری ئه بایه ده بیت.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/8956>